

Czwartek, 1 marca 2018 r.

P8_TA(2018)0054

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek złożony przez Szwecję – EGF/2017/007 SE/Ericsson) (COM(2017)0782 – C8-0010/2018 – 2018/2012(BUD))

(2019/C 129/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2017)0782 – C8-0010/2018),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾ (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r.), w szczególności jego pkt 13,
 - uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 13 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0032/2018),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami istotnych zmian w strukturze światowego handlu lub światowego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy;
- B. mając na uwadze, że aby ułatwić przeniesienie i powrót zwolnionych pracowników na rynek pracy, pomoc finansowa Unii na ich rzecz powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najefektywniej;
- C. mając na uwadze, że Szwecja złożyła wniosek EGF/2017/007 SE/Ericsson o przyznanie wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniem 2 388 pracowników w sektorze gospodarki zaklasyfikowanym do działu 26 NACE Rev. 2 (produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych) w zaliczanym do poziomu NUTS 2 regionie Sztokholmu (SE11), Västsverige (SE23) i Östra Mellansverige (SE12), jak również Sydsverige (SE22);

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

Czwartek, 1 marca 2018 r.

- D. mając na uwadze, że wniosek jest oparty na kryterium interwencji przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którym wymagane jest zwolnienie co najmniej 500 pracowników w czteromiesięcznym okresie odniesienia w przedsiębiorstwie działającym w państwie członkowskim, z uwzględnieniem pracowników zwolnionych przez dostawców i producentów niższego szczebla, a także osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek;
- E. mając na uwadze, że w ostatnich latach złożono szereg wniosków dotyczących dużych przedsiębiorstw działających w tych samych sektorach lub sektorach z nimi powiązanych;
1. zgadza się z Komisją, że warunki wymienione w art. 13 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Szwecja ma prawo do wkładu finansowego w wysokości 2 130 400 EUR na mocy tego rozporządzenia, co stanowi 60 % łącznych kosztów wynoszących 3 550 667 EUR;
 2. zauważa, że władze szwedzkie złożyły wniosek w dniu 9 sierpnia 2017 r. oraz że po przekazaniu przez Szwecję dodatkowych informacji Komisja zakończyła ocenę tego wniosku w dniu 18 grudnia 2017 r. i przekazała ją Parlamentowi w dniu 15 stycznia 2018 r.;
 3. przypomina, że jest to już drugi wniosek złożony przez Szwecję w sprawie wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie Ericsson, a poprzedni wniosek z marca 2016 r. został rozpatrzony pozytywnie ⁽¹⁾;
 4. ubolewa z powodu niskiego poziomu wykorzystania środków z EFG w poprzednim przypadku zwolnień w przedsiębiorstwie Ericsson w 2016 r., jednak z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wyciągnięto z tego faktu odpowiednie wnioski; zauważa z zadowoleniem, że byli pracownicy, których dotyczy obecny wniosek, będą mogli skorzystać z możliwości kształcenia i szkolenia i że nie będzie to miało negatywnego wpływu na ich odprawy z tytułu zwolnienia;
 5. odnotowuje argumenty Szwecji, zgodnie z którymi zwolnienia są związane z poważnymi zmianami w strukturze światowego handlu spowodowanymi globalizacją, a zwłaszcza ujemnym wzrostem gałęzi przemysłu telekomunikacyjnego związanej ze sprzętem komputerowym w przedsiębiorstwie Ericsson w Szwecji z powodu globalnej konkurencji; zauważa, że przedsiębiorstwo Ericsson stopniowo ograniczyło liczbę pracowników w Szwecji, a jednocześnie rozwinęło się w skali światowej;
 6. zdaje sobie sprawę, że istnieje duże zapotrzebowanie na pracowników posiadających umiejętności informatyczne w różnych regionach, ale że umiejętności pracowników zwolnionych przez przedsiębiorstwo Ericsson nie odpowiadają wymogom rynku pracy; zauważa, że wiele osób posiadających te same umiejętności zostało zwolnionych w tym samym czasie na tych samych obszarach geograficznych; uważa, że szczególnej pomocy potrzebują pracownicy fizyczni i pracownicy w starszym wieku; zauważa, że EFG mógłby również ułatwić transgraniczny przepływ pracowników z sektorów cechujących się spadkiem zatrudnienia w niektórych państwach członkowskich do sektorów rozwijających się w innych państwach członkowskich;
 7. przypomina o dużym zróżnicowaniu między zwolnionymi pracownikami, zarówno fizycznymi, jak i umysłowymi; wyraża zaniepokojenie, że niektórzy pracownicy zostaną skonfrontowani z rynkiem pracy charakteryzującym się dość niskim popytem w tradycyjnych branżach przetwórczych; zauważa, że stworzenie dla tych pracowników szans na zatrudnienie w publicznym lub prywatnym sektorze usług będzie wymagało znacznych wysiłków w zakresie przekwalifikowania;
 8. odnotowuje, że wniosek dotyczy 2 388 pracowników zwolnionych przez przedsiębiorstwo Ericsson, z których 900 zostanie objętych proponowanymi działaniami; wskazuje na fakt, że ponad 30 % osób z tej grupy jest w wieku od 55 do 64 lat i posiada wiedzę specjalistyczną w branży sprzętu telekomunikacyjnego, która nie jest już aktualna z punktu widzenia obecnego rynku pracy, a zatem ich powrót do pracy będzie trudny i grozi im długotrwałe bezrobocie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w projekcie zawarte są „środki dla grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji”;
 9. z zadowoleniem przyjmuje decyzję dotyczącą zapewnienia wyspecjalizowanej pomocy zwolnionym pracownikom w wieku powyżej 50 lat, którzy są zagrożeni długotrwałym bezrobociem, a także pracownikom mającym trudności w uczeniu się i osobom niepełnosprawnym, w kontekście zwiększonych wyzwań, które ich czekają przy poszukiwaniu nowej pracy;
 10. zauważa, że koszt świadczeń i środków zachęcających dla zwolnionych pracowników sięga niemalże maksymalnej wysokości 35 % łącznych kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług wymienionych w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG oraz że działania te są uzależnione od czynnego zaangażowania się objętych pomocą beneficjentów w poszukiwanie pracy lub szkolenia;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1858 z dnia 11 października 2016 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (w następstwie wniosku ze Szwecji – EGF/2016/002 SE/Ericsson (Dz.U. L 284 z 20.10.2016, s. 25).

Czwartek, 1 marca 2018 r.

11. zauważa, że Szwecja planuje wdrożyć pięć rodzajów działań na rzecz zwolnionych pracowników objętych wnioskiem: (i) doradztwo i planowanie kariery zawodowej, (ii) środki dla grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, (iii) wspieranie przedsiębiorczości, (iv) kształcenie i szkolenie, (v) dodatki na poszukiwanie pracy i na pokrycie kosztów przeniesienia; zauważa również, że proponowane działania mogłyby pomóc zwolnionym pracownikom w przekwalifikowaniu się, ułatwić im podejmowanie nowej pracy lub też pomóc im w zakładaniu własnych przedsiębiorstw; podkreśla, że opisane środki stanowią aktywne instrumenty rynku pracy należące do działań kwalifikowalnych określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFG i nie zastępują środków ochrony socjalnej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Szwecji o rozpoczęciu świadczenia zindywidualizowanych usług dla beneficjentów objętych pomocą w lutym 2017 r., zanim został złożony wniosek o wsparcie z EFG;
 12. zauważa, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług opracowano w drodze konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą, ich przedstawicielami oraz z partnerami społecznymi; wzywa do wzmożenia konsultacji z przedsiębiorcami, aby dostosować rozwijanie nowych umiejętności i kształcenie do ich potrzeb;
 13. przypomina, że zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie EFG przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności, a pakiet ten powinien wpisywać się w strategię przechodzenia na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że szwedzkie publiczne służby zatrudnienia zobowiązane są uwzględnić w swoich zaproszeniach do składania ofert i w swoich działaniach wymogi środowiskowe;
 14. podkreśla, że władze Szwecji potwierdziły, że działania kwalifikowalne nie są objęte pomocą z innych funduszy ani instrumentów finansowych Unii;
 15. ponownie podkreśla, że wsparcie z EFG nie może zastępować działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani środków restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów;
 16. zwraca się do Komisji, by w przyszłych wnioskach wzywała organy krajowe do podawania dalszych informacji o sektorach mających potencjał wzrostu, a więc mogących zatrudniać pracowników, oraz do gromadzenia potwierdzonych danych dotyczących wpływu finansowania z EFG, w tym w odniesieniu do jakości, trwałości i zrównoważonego charakteru nowych miejsc pracy, liczby i odsetka osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw typu start-up oraz współczynnika reintegracji, uzyskanych dzięki EFG;
 17. ponownie apeluje do Komisji o zapewnienie publicznego dostępu do wszystkich dokumentów związanych z pomocą z EFG;
 18. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.
-

Czwartek, 1 marca 2018 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku złożonego przez Szwecję – EGF/2017/007 SE/Ericsson

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji (UE) 2018/514.)
